

TRÆET

FYR - EG - BØG

Om træet

Melodi: Jens Vejmand

Der stod et træ i skoven,
så stort, så smukt og stærk,
Med fuglesang foroven.
Et jordens underværk.
Så kom en mand med saven
og skilte rod fra top.
Han tænkte ej på gaven,
da huset skulle op.

Han savede' og han hamred
til ryggen den blev krum.
Han klagede og jamred'
mens sveden blev til skum.
Så banked' han sin pibe,
han netop havde tændt,
og gløden faldt på stribe,
så spånerne blev brændt.

Han rev sig selv i nakken,
mens luerne tog fat.
Så kastede han frakken,
som delvis var af vat,
hen over ildens luer.
Men ak, ja ak - oh - ve!
Han tænkte på de stuer,
han aldrig fik at se.

Han blev et godt eksempel
på tidens stress og jag.
Han bygged' på et tempel,
men uden tanke bag.
Han tog et træ i skoven,
der bare blev til kul.
Hans hoved var - foroven,
et kæmpemæssigt hul.

Morale

Melodi: Clementine

Du, som ensomt går forbi mig
og måske vil øve vold.
Tænk dig om, før du begår dig
ud i synden, mørk og kold.

Mine frugter vil du nyde,
når din tunge er for tør.
Alle planker vil jeg yde
til din nye hoveddør.

Jeg er bjælken, der jo bærer
taget på dit store hus.
Jeg er bordet, hvor du lærer
om naturens sykulus.

Jeg er sengen i dit kammer.
Jeg er kølen på din båd.
Jeg er skaftet på din hammer.
Jeg er pælen til din tråd.

Jeg var gængen på din vugge.
Jeg er korset på din grav.
Jeg er anen til det smukke,
gamle, gyldne rav.

Jeg er varmen i din arne
i de kolde nætters land.
Jeg er skyggen, når den varme
sol står over dig i brand.

Du som ensomt går forbi mig
lyt nu til min stille bøn:
Jeg har meget jeg kan gi` dig,
for jeg yder uden løn.